

Hoe gerust sterft men,
als men deugzaam heeft geleefd.

Gedenk in uw gebeden

de ziel van Mejuffer

MARIE-ADÈLE BROEKAERT

geboren te Zottegem de 24 juni 1887
en er godvruchtig overleden de 28 november 1967,
gesterkt door de HH. Sakramenten der Zieken.

—
Sterven is heengaan uit deze wereld om te verschijnen voor de Heer die alles weet en dan ook rechtvaardig oordelen kan. Het leven is tenslotte altijd kort en vergankelijk en het is maar een pelgrimstocht naar de eeuwigheid. Voorspoed en tegenspoed, geluk en beproeving wisselen gedurig af en zijn het aandeel van ieder mens.

De dierbare overledene was een deugdame vrouw. Steeds onderworpen aan Gods wil en de schikkingen van de Voorzienigheid heeft zij kruisen en beproevingen edelmoedig aanvaard en gedragen. Haar werken en zorgen, haar eenvoud en haar rust in de beproevingen zullen voor haar ten beste spreken bij de Heer.

Haar afsterven stemt, zoals elk heengaan, tot droefheid. Maar hoewel we treuren omdat we haar zullen missen, toch danken wij God omdat Hij haar zolang bij ons heeft gelaten. In de geest trouwens blijft ze ons nabij en ons leven lang zal haar beeld voor onze ogen staan: een beeld van eenvoud en goedheid, van vroomheid en zorgzaamheid. Want meer dan in gekunstelde woorden heeft ze ons de weg getoond door haar eenvoudige maar voorbeeldige levenswandel.

O Maria, zo menigmaal heeft ze uw heiligdommen bezocht om u haar dankbare genegenheid te tonen; geleid gij haar nu bij uw Goddelijke Zoon.

H. Hart van Jezus, ik betrouw op U.

Drukkertj Melckebeke Zottegem

Mejuffer Anna-Elisa Broekaert,

De kinderen van wijlen Henri Broekaert en Omer Broekaert,

De families Broekaert en Broekaert

danken U oprecht voor uw kristelijke deelneming
en blijken van medevoelen.